

Mál nr. 401/2009

M

og

vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar ökumanns bifhjóls.

Ágreiningur um bótaskyldu úr slysátryggingu ökumanns vegna slyss þann 11.7.2007.

Gögn.

1. Málskot, móttekið 16.11.2009, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 3.12.2009.
3. Bréf (tölvupóstur) lögmanns málskotsaðila, dags. 21.12.2009.

Málsatvik.

Þann 11.7.2007 ók M bifhjóli sínu, A, aftan á bifreið á Reykjanesbraut á móts við Bústaðaveg í Reykjavík. Ökumenn fylltu út tjónstilkynningu vegna atviksins. Þar er þess getið, í reit nr. 3 á forsíðu tilkynningarinnar, að ekki hafi orðið slys á fólki. A var vátryggt hjá vátryggingafélaginu X, þ. á m. lögmæltri slysátryggingu ökumanns.

Þann 31.7.2007 leitaði M á Heilsugæslustöðina Sólvangi í Hafnarfirði. Hann kvaðst í töluverðan tíma hafa haft óþægindi í mjóbaki og í tvo daga áður hafi hann í tvígang fengið mjög slæmt tak í mjóbakið og fundist eins og um læsingu í bakinu væri að ræða. Var hann þá með mikil óþægindi við hreyfingu, einkum snúningshreyfingu, framþygju og réttu. Taugaskoðun reyndist eðlileg og ekki var hægt að framkalla eymsli við hreyfingu. Taldi M að sér hafi skánað við töku bólgueyðandi lyfja, en væri engan veginn nægilega góður. Ákveðið var að senda M í sjúkrahjálfun. Í færslu í sjúkraskrá vegna þessarar komu á heilsugæslustöðina er ekki getið um umferðarslysið þann 11.7.2007.

Af fyrirliggjandi greiðslukvittunum frá sjúkrahjálfa má ráða að M hafi á tímabilinu 9.8.2007 til 30.10.2007 farið í 10 skipti í sjúkrahjálfun og aftur í tvö skipti síðari hluta maímánaðar 2008.

Þann 30.9.2008 leitaði M á Heilsugæslustöðina í Mjódd og óskaði eftir röntgenrannsókn á baki vegna þráláttra verkja í brjóstbaki og lendhrygg eftir slysið. Að sögn var M misgóður, en ekki fengið sig góðan þrátt fyrir meðferð hjá sjúkrahjálfa. Við læknisskoðun fannst fátt markvert, hann hafi gengið eðlilega og hreyfiferill um bak hafi verið góður. Engin saga hafi verið á heilsugæslustöðinni um fyrri verkjavandamál frá baki. Samkvæmt röntgenrannsókn sást lítill háttar breyting á efri endaplötu L3 sem gat verið merki um eldri áverka.

Með tölvupósti þann 13.10.2008 var X tilkynnt um slysið. Með bréfi X til lögmanns M, dags. 17.11.2009, var bótaskyldu hafnað úr slysátryggingunni þar eð tilkynnt var fyrst um atvikið um 15 mánuðum eftir að það varð. Þar sem meira en eitt ár var liðið frá atvikinu hafi M glatað bótarétti sínum skv. 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Í bréfi X til nefndarinnar er þess ennfremur getið að ósannað sé að orsakatengsl séu á milli umferðaróhappsins 11.7.2007 og þeirra sjúkdómseinkenna sem M býr við í dag.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatar sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysátryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu með eða án uppsagnarréttar þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Samkvæmt dómi Hæstaréttar frá 22.10.2009 í máli nr. 7/2009 ber að skilja ákvæði þetta á þann

veg að M getur ekki talist hafa vitneskju um atvik, sem leiða af sér rétt hans til bóta úr slysatryggingunni fyrir en slíkar afleiðingar eru kunnar.

Af málskoti virðist mega ráða að fyrst og fremst sé krafist viðurkenningar á rétti M til bóta fyrir hugsanlegar varanlegar afleiðingar af völdum atviksins, þ.e. varanlegan miska og varanlega örorku skv. 4. og 5. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 með síðari breytingum. Ári áður en slysið var tilkynnt til X, eða í október 2007, var M í meðferð hjá sjúkraþjálfara eftir að hann hafði leitað til heimilislæknis í lok júlí sama árs. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að á því tímamarki hafi honum hafi verið ljóst eða mátt vera ljóst að hann kunni að búa við varanlegar menjar af völdum atviksins. Verður því ekki talið að M hafi glatað rétti sínum til bóta vegna varanlegra afleiðinga af völdum slyssins á grundvelli 1. mgr. 124. gr. vsl., ef afleiðingar slyssins eru á annað borð slíkar.

Eins og áður greinir hafnar X bótaskyldu hér fyrir nefndinni á þeirri forsendu að orsakatengsl séu ósönnuð. Málskot M er þannig úr garði gert að einungis er krafist viðurkenningar á því að réttur hans til bóta hafi ekki fallið niður vegna tómlætis, sbr. 1. mgr. 124. gr. vsl. Allur málatilbúnaður M miðast við þá kröfu. Ekki er að sjá að enn hafi verið aflað sérstakra sönnunargagna, svo sem matsgerða, til að sýna fram á hugsanleg orsakatengsl milli umrædds umferðarslyss og þeirra meinsemda sem M kveðst búa við í dag. Ætla verður að fyrirhugað sé að afla slíkra gagna verði viðurkennt að M hafi ekki glatað bótarétti sínum. Að þessu virtu verður í úrskurði þessum ekki tekin afstaða til þeirrar kröfu X að hafna beri bótaskyldu sökum þess að orsakatengsl séu ósönnuð.

Niðurstaða.

Viðurkennt er að M hefur ekki glatað hugsanlegum rétti sínum til bóta fyrir varanlegan miska eða varanlega örorku úr slysatryggingu ökumanns bifhjólsins A hjá X af völdum umferðarslyss 11.7.2007.

Reykjavík, 29. desember 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.